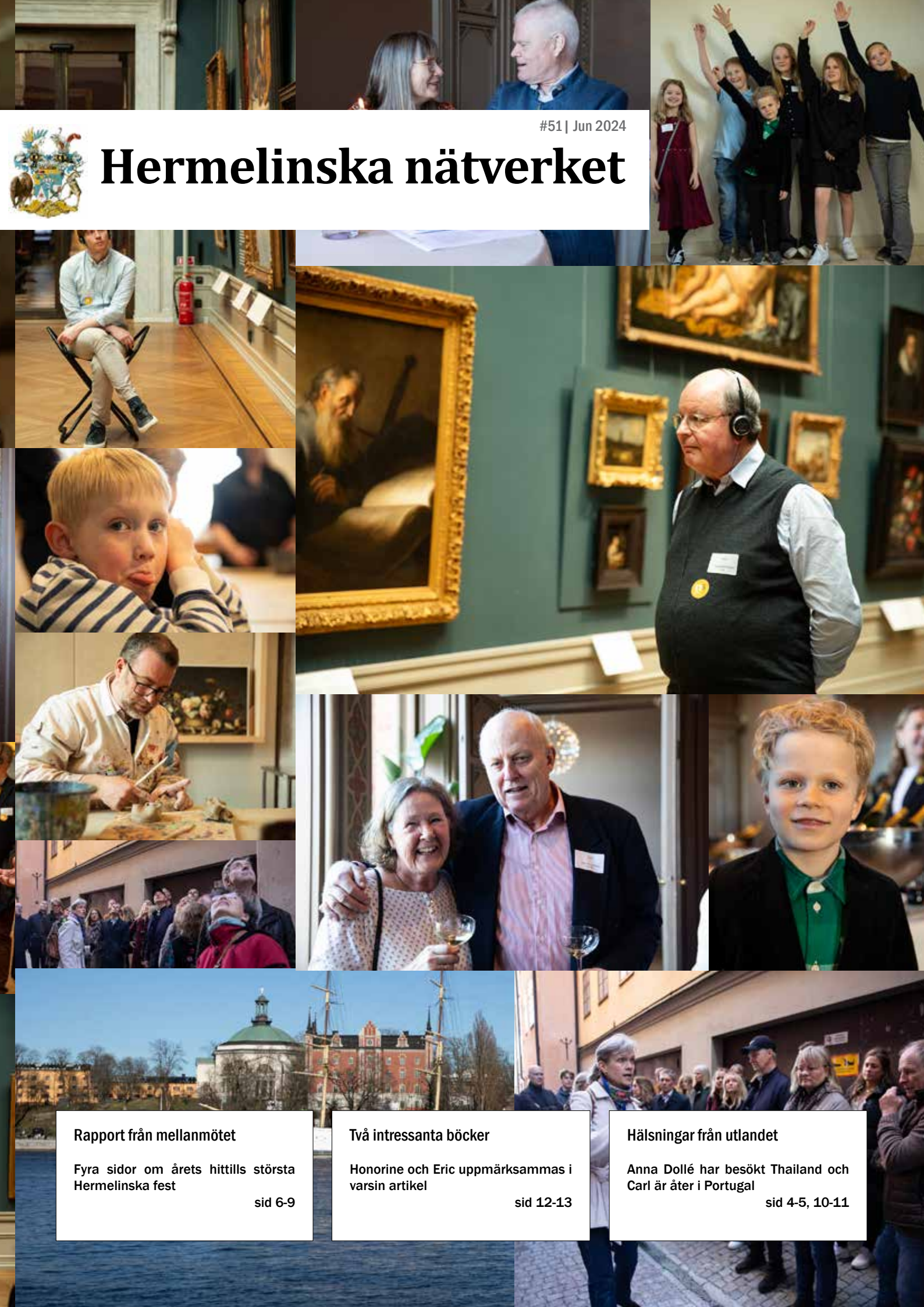

#51 | Jun 2024

Hermelinska nätverket

Rapport från mellanmötet

Fyra sidor om årets hittills största Hermelinska fest

sid 6-9

Två intressanta böcker

Honorine och Eric uppmärksammas i varsin artikel

sid 12-13

Hälsningar från utlandet

Anna Dollé har besökt Thailand och Carl är åter i Portugal

sid 4-5, 10-11

Bland grenar, kvistar och blad

Händelser i den Hermelinska släkten sedan föregående nummer

Födelsedagar andra halvåret 2024

1 jul: Margareta, 80 år, Sävedalen
19 jul: Gertrud, 80 år, Vadstena
31 jul: Carl, 70 år, Enköping
2 aug: David Robinson, 60 år, Shropshire, UK
5 aug: Ebba Hermelin Henderson, 50 år, Texas, USA
21 aug: Ulrika Wolff, 60 år, Stockholm
16 sep: Jan, 60 år, Nävekvarn
23 sep: Fredrik, 70 år, Sollentuna
11 okt: Carl, 50 år, Vila Moreira, Portugal
12 nov: Samuel Bengtsson, 70 år, Tomelilla
13 dec: Marcus, 50 år, Stjärnhov

Gifta

Den 10 februari gifte sig Jennie (Thorsvi, Robert, Sten) med Mats Johansson på Stadshuset i Norrköping (se bild på nästa sida).

Avlidna

Den 8 januari avled Kristofer (Åsby, Sven, Sven).

Den 16 februari avled Matts Jungstedt (Thorsvi, Ernst, Olof).

Den 27 februari avled Ricardo, kallad Rick (Åsby, Sven, Åke).

Den 24 april avled Betty Grace (Åsby, Sven, Åke).

Släkten finns även i USA

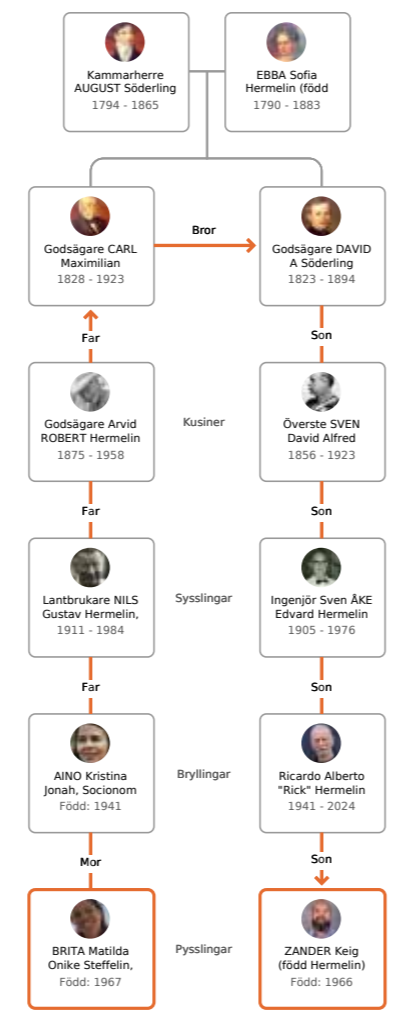
I ett nyhetsbrev skrev vi att Rick från Åsbygrenen hade avlidit. Han tillhörde marinkåren och har färdats över hela USA på sin elliptiGo (ståuppcykel).

Det var hans son Zander Keig som berättade om dödsfallet för oss. Zander Keig är en transperson som föddes död. Blev förlamad vid 6 års ålder. Inlagd på mentalsjukhus som tonåring. Var med i ett mexikanskt gäng. Gick med i militären. Blev en undercover narkotikaofficer. Tog tre akademiska examina. Och är nu socialarbetare för hemlösa veteraner. Han bor i Florida.

När Zander fick påminnelse om att betala medlemsavgift till släktföreningen beklagade han sig över svårigheterna att föra över pengar från USA till Sverige. Samtidigt undrade han om hans pappa var adelsman och om det var möjligt för honom att bli svensk medborgare.

Aino Jonah som bor 25 minuter från Zander tog tag i frågan och bjöd hem honom tillsammans med sin dotter Britas familj. Det blev ett glatt och intressant möte. Zander visade sig vara en fängslande person. Googla på Zander Keig om du vill veta mer om honom. Kul om han kunde komma till nästa släktemöte.

//Johan

Nygifta Jennie och Mats Johansson skålar för kärleken.

Ebba fyllde 80 år den 9 april och firades på Enebybergs gård. På bilden med dottern Hanna och sonen Oscar.

Maria Branzell Hermelin firade 60 år i februari med en SPA-ritual på anrika Söderköpings Brunn och efterföljande middag hemma på Bleckstad Östergård – med inhyrd kock som kvällen till ära lagade maten på plats. En fantastisk kväll med fina tal, god mat och ett lyckligt födelsedagsbarn. Den yngsta middagsgästen var fyra månader och den äldsta, Marias far Arne Branzell var 86 år. Några veckor senare åkte Maria och Gunnar på en 60-årsresa genom Italien.

På bordets vänstra sida sitter Gustav och Ed Steffelin, på högra sidan Zander Keig och Brita Steffelin. På högra bilden syns Rick på sin specialcykel.

An amazing veterinary adventure

Anna Dollé tackar för sitt stipendium med en artikel om en spännande erfarenhet i Thailand

January 2024 was an incredible month for me; I have helped cats, dogs, birds and elephants in need in Thailand. One moment you are neutering an animal and the next you are asked to treat critically ill patients – with minimal supplies trying to make a big difference. Ethical questions come to mind all the time and by trying to understand another culture and way of thinking you hope to be able to answer them. The things that I've seen and done have opened my mind and broadened my view of things and it was definitely an experience that I would not have wanted to miss. With this article I hope to give you a small taste of my experience in Thailand, working with street animals in need and exploring the nature and culture.

From horses to dogs

I am a veterinary student in the last year of my studies in Utrecht (Holland) with a specialisation in horses. Part of the curriculum gives the freedom to fill in some weeks with for instance an externship abroad. Although horses are my species of interest and I am most knowledgeable about them, I decided to expand my surgical knowledge by participating in a neutering project. These projects do not exist for horses or other large animals and therefore I searched for a project with cats and dogs. Fortunately, I had a study friend who wanted to do the same thing, and together we found a project in Thailand at Santisook Dog and Cat Rescue Foundation.

After extensive preparation and a long flight, we arrived in Bangkok in January 2024. After a short stay there experiencing the Thai culture for the first time, we continued to Chiang Mai where we were picked up by Santisook's staff. The staff did not speak any English but were luckily easy to recognize by their shirts with the name of Santisook on them.

We were brought to a guesthouse where we met the owner of Santisook

named P'Fon. She explained to us that we would go to a temple 1.5 hours South from Chiang Mai the next day and work there for the rest of our stay. Excited about the next day, we went to bed.

Chaos and need

The next morning, we first went to Santisook's shelter where we arranged all of the necessary supplies and took the opportunity to cuddle all the dogs. There were so many dogs looking for attention, ranging from young to old and having either two, three or four legs.

In the afternoon we left to go to the temple. The number of dogs and the chaos there was indescribable; we were surrounded by continuous barking and growling and dogs circling around us. Cynically, there was a statue of a happy dog covered in all kinds of decorations whilst at the same time we saw dogs with wounds, who were limping, dehydrated and suffering from all kinds of problems.

The next couple of days we were busy taking care of all the dogs that needed medical attention, including many puppies suffering from intestinal disease needing intravenous fluid therapy and other medications, handicapped dogs with wounds that needed medical attention and so much more. Slowly, we began to understand more

and more about how these dogs came to the temple and how the system here works. Apparently, people can give the temple money and then leave their animals there when they can't take care of them anymore. The money is supposed to go to the animals, but this is not always the case.

Also, most of the animals have not been neutered, which means that in addition to new animals arriving, a lot of animals are also being born. The manager of the temple had asked P'Fon to come and help neuter the animals so that the overpopulation could be reduced. P'Fon had agreed to this but had also made clear that multiple things about how the temple is run and mainly how the animals are taken care of must change.

The importance of proper nutrition

There were quite a few employees working at the temple, each with their own pack of animals that they are responsible for. P'Fon had made it one of her priorities to teach them how to take better care of the animals. One of the things that they were taught during our stay was how to make more nutritious food for the animals by cooking rice, chicken and pellets together and feeding the dogs with this mixture every other day. It was amazing what a difference this made. After feeding the dogs, the temple was completely quiet for the first time. There was no barking and no growling. All the dogs were either sleeping or happily playing, including the puppies.

Surgery without supervision

In the weekends of our stay, we participated in neutering the animals. This was quite a challenge as this was the first time we had to perform this operation independently; we were put on the spot. Although we had clearly communicated that Marloes only had experience in castrating male cats and I had only participated in castrating horses and that we would like to watch the vet perform a castration on a dog first, a male dog was suddenly brought in and we were asked to castrate it. Frankly, this first castration felt like a scene from the series of the American vet 'doctor Poll'. Fortunately, we were able to successfully castrate this dog.

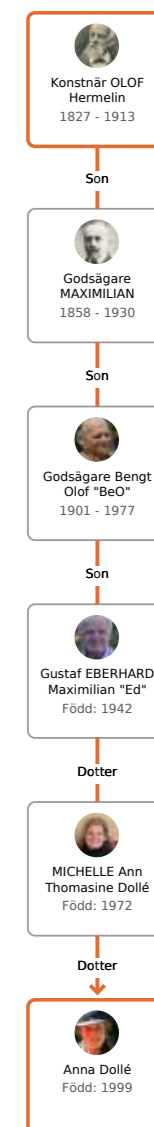
At times we felt that there was a little lack of supervision, but on the other hand this created a great learning curve for us. Our surgery time for a male dog castration decreased from 40 minutes to 15 minutes and was merely 5 minutes in male cats. We felt very responsible for all of the animals but also felt the freedom to make our own choices regarding medical decisions. As young 'almost vets' it can be hard to make your own choices, especially because you have the feeling that other people might be more qualified. However,

in this case there was no one else who took care of the animals so it was either us or nobody. After the two weeks with Santisook it was hard to leave all the animals behind and we would have loved to find a loving home for every one of them.

A bit of tourism

After our two-week work experience, we luckily had some time left to explore Thailand. We visited Chiang Mai, Khao Sok and Koh Samui. One of the highlights for me was the Elephant Nature Park in Chiang Mai. This park rescues abused elephants from both logging activities and tourism. In our opinion this is one of the few parks where elephants are properly respected and not being touched against their will. Another highlight was Cheow Lan Lake in Khao Sok where we slept on floating bungalows and did a jungle tour. Finally, Koh Samui was the perfect end of our adventure with beautiful beaches and snorkelling where we even saw a sea turtle.

As you can imagine it was an amazing and unforgettable adventure. I am so grateful that I was able to experience this and would like to thank the Hermelinska Släktföreningen for supporting me with a scholarship. Tack så mycket!

Mellanmöte på Långa Raden

En sammanfattning av en intensiv dag i april

Den 13 april i år träffades inte mindre än 82 sällskaps- och aktivitetssugna släktingar på Hotell Skeppsholmen för släktförningens traditionsenliga mellanmöte. Det mycket ambitiöst gjorda programbladet innehöll förutom just dagens program en lista över alla dessa släktingar och deras respektive släktband, en översikt över släktens grenar, kvistar och blad, en historisk karta över Skeppsholmen, information om eftermiddagens tre olika valbara aktiviteter och inte minst en båttidtabell för sträckan Slussen-Allmänna gränd-Skeppsholmen-Slussen. Själva programmet såg ut enligt följande:

11.00 Mellanmötet startar - registrering öppnar
12.00-13.30 Lunch
10.00 Aktiviteter
- Nationalmuseum: Guidning bland konsten
- Nationalmuseum: Ateljén för barnen
- Gamla Stan: Historisk guidning
17.00 Fördrink & middag

Menyn för lunch och middag fanns också med, mycket gott kan alla intyga:

MENY SKEPPSHOLMEN

Lunch

Vår egen varmrökta lax, potatissallad, örtcrème och picklade grönsaker.

Middag

Förrätt

Liten västerbottenpaj med Kalixlöjrom, picklad sparris, smetana och gräslök

Varmrätt

Rostad kalv med spenatkräm, svart vitlöksky, blomkål och krispiga rotfrukter

Efterrätt

Citronmousse med pistagemaräng, hallonkräm och vit choklad

För att ge er som inte hade möjlighet att delta en liten inblick i hur dagen förflöpte har några av oss i styrelsen skrivit om de aktiviteter vi deltog i. Johan skriver om vandringen i Gamla Stan, Fredrik om visningen på Nationalmuseum

och Jenny om upplevelsen att få arbeta med lera i Nationalmuseums ateljéer.

Men innan vi går över till det kan vi bara konstatera att det som vanligt var oerhört trevligt att träffas och att samtalen flöt på som att det inte alls hade gått två år sen senaste släktemötet. Redan vid registreringen i Skridskopaviljongen var ljudnivån närapå öronbedövande och detsamma gällde under fördrinken samt lunch och middag som intogs i Stora Matsalen på hotellet.

Det hela dokumenterades av Fotograf Sussi, som även tog bilder på senaste släktemötet. Några av hennes bilder ser ni på omslaget och några fler har vi fått med här, vill ni se fler (och se vilka som är med på bilderna) är det bara att söka er in på hermelin.net och gå in på Mellanmöte Skeppsholmen.

En vandring genom historien

Vi var drygt 30 äventyrslystna släktingar som tog färjan från Skeppsholmen till Skeppsbron. Det var där, vid kajen där stadens hjärta möter vattnet, som guiden Pia välkomnade oss med ett leende. Hon inledde vår historiska vandring med att peka på de ståtliga, om än sneda, husen som radade upp sig längs Skeppsbron.

”På medeltiden var den här ön mycket mindre,” förklarade Pia medan färjan mjukt gungade i hamnen. ”Allt bråte och avfall kastades längs kanten, och tillsammans med landhöjningen växte Stockholm utåt, vilket lämnade oss med denna rangliga men charmiga grund att bygga på.”

Vår första anhalt var det hus som en gång tillhört Samuel Gustaf Hermelin, en man vars historia är välkänd för släkten. Pia ledde oss sedan förbi skulpturen av S:t Göran och draken och vidare mot det majestätiska Kungliga slottet,

och snart stod vi på Stortorget, platsen för historiska öden och dramer.

Varje gränd och byggnad hade sin egen berättelse. Vi trängde oss genom Märten Trotzigs gränd, Stockholms smalaste gata, där väggarna nästan tycktes viska hemligheter till varandra. Pia berättade levande om kloster som endast överlevt som valv och om Fimmelstängen, krogen där Lasse Lucidor brutalt mötte sitt öde.

”Här ser ni,” pekade hon mot en stenportal smyckad med druvklasar, ”det var Heere van Santens hus, vinhandlaren som ville att alla skulle känna till hans yrke.” Varje portal och fönster på vårt äventyr genom Gamla stan bar på ekon av de som en gång kallat dem för hem.

I de nordliga delarna av Prästgatan, där stadens bödel en gång bott, stannade vi till. ”Bödeln var ofta en före detta brottsling, som valde svärdet framför galgen,” förklarade Pia. ”En position med både makt och avsky, och ofta

och kort livslängd på jobbet.” Inte sällan återgick bödeln till ny brottslighet, dömdes till döden och någon ny person fick erbjudande att avrätta sin företrädare. Bödelns avlönades på ackord och var inte oväntat en illa sedd man på gatorna.

När vi nådde Prästgatan 78 fick vi veta att det var där Carl Larsson föddes och hans föräldrar försökte driva ett nykterhetsvärdshus. En ambitiös men misslyckad affärsidé.

Vår vandring avslutades där den börjat, vid de lutande fasaderna längs Skeppsbron. Vi tog färjan tillbaka till Skeppsholmen, där ett glas bubbel och kvällens middag väntade i Skridskopaviljongen. Det var inte bara en resa genom Gamla stans gränder, utan en resa genom tid, tragedi och triumf, sammanvävd med varje steg vi tog på de historiska stenarna.

//Johan

Långa Raden 8

Ebba ger oss minnen och historik från platsen där mellanmötet nu hölls för andra gången

Guidad tur på Nationalmuseum

Efter lunchen på Hotell Skeppsholmen vandrade 34 vuxna och åtta barn förbi Moderna Muséet och nedför backen förbi Amiralitetshuset och över den vackra Skeppsholmsbron (med Stockholms vackraste utsikt) till Nationalmuseum.

På muséet väntade Jeanette Ragner och hennes guidekollega Veronica på oss. Efter att vi blivit indelade i två grupper och fått biljetterna klistrade på våra kläder inledde våra guider med att ta oss till samlingarna.

Eftersom de hade blivit förvarande om att vår anfader, landskapsmålaren Olof Hermelin, är representerad på Nationalmuseum (men inga alster vid vårt besök hängts i samlingarna) utgick guiderna från hans samtida konstnärer från tidigt 1800-tal fram till hans död 1913. Bland annat fick vi höra historien om Olofs tid i Frankrike och om hans inspiration från de utländska vistselserna, om världsutställningen i 1876

i Philadelphia (USA) där han ansvarade för den svenska konstutställningen och om utvecklingen av Olofs egen konstnärliga stil. Vi fick också veta att hans konstnärliga gärning inspirerade yngre kvinnliga konstnärer som Julia Beck (som bland annat har målat ett porträtt av Olof) och Hildegard Thorell som var framgångsrika "80-talister" med flera verk på Nationalmuseum. En i allt fantastisk guidning som verkar ha tillfredsställt i princip alla deltagare.

//Fredrik I:son

Lerkonst på Nationalmuseum

Medan det stora gänget av vuxna letade sig ut bland muséets samlingar gick det något mindre gänget barn och två föräldrar till muséets ateljéer för att få arbeta med lera. Men det visste vi inte förrän vi kom in.

Inne i den stora, ljusa ateljén möttes vi av en både entusiastisk och lugn ledare

som hette Jenny och som berättade om planerna för vår aktivitet. Hon hade förberett massor av lera till oss och vi skulle få lära oss tre olika tekniker för att skapa med den: tumma, ringla och kavla.

Under hennes ledning satte hela gänget igång och skapade av liv och lust, från de vanligtvis väldigt spralliga småkillarna till de stora tjejerna som går på konst och har rätt bra koll. Och föräldrarna förstås! När någon verkade börja tröttna visade Jenny en ny teknik, och så blomnade skaparlusten upp igen. Två timmar försvann på nolltid, och när vi var klara stod en osannolikt stor samling med föremål på brickor redo att tas hem för att torkas och användas. Allt från vaser, skålar och fat till skulpturer och små lockiga krumelurer.

Om ni känner er pysselsugna någon gång kan jag varmt rekommendera ett besök på Nationalmuseums ateljéer!

//Jenny

Långa Raden 8 på Skeppsholmen har varit en magisk adress för officerare inom Kungliga Flottan under mer än 150 år. En inbjudan innebar garanterat en fin fest, vackra klänningar, stiliga uniformer, god mat och dans.

Mitt första besök där var för att fira min farbror på hans 50-årsdag. Året var 1959 och jag var 15 år. Efter detta följde många glada tillställningar. Flera bröllop har det också blivit, inte minst dottern Hannas, när hon gifte sig med Claes 1997. Läget är oslagbart på den vackra ön mitt i Stockholm.

Kunglig historia

Långa Raden byggdes på befallning av Karl XII, ritades av Tessin d.y. och stod färdigt 1700. Tanken var förläggningar för drabanter, men dessa var ute i krig med kungen. 1710 inrättades fattighärbärg i huset, men de flesta boende dog av böldpesten. Ett enkelt kors norr om varvsgrunden påminner om denna farsot.

Flottan fick dispositionsrätt 1717 och då inreddes kontor och bostäder åt varvsfunktionärer och senare bostäder för chefer och högre tjänstemän vid flottan.

Sjöofficerssällskapet, SOSS, i Stockholm bildades 1849 och flyttade in i det som varit Sjöminister Baltzar von Platens tjänstebostad. I ett kungligt brev från den 14 februari 1852 skriver Oscar I att bostället fick användas till "Mess för härvarande Stations, Embets och Tjänstemän". 1877 fick Sjöunderofficerssällskapet den undre våningen som sin lokal.

I slutet av 1960-talet lämnade flottan Skeppsholmen för gott och den 1 mars 2008, efter 158 år, lämnades lokalerna på Långa Raden 8 över till Hotell Skeppsholmen.

SOSS använder numera Kastellet på Kastellholmen, fartyget Segelkronan

vid Östra Brobänken och kansliet på Drottning Victorias Örlogshem, på Teatergatan på Blasieholmen.

Hermeliner i stället för amiraler

Vår middag den 13 april intogs i Stora Matsalen där förr allvarliga amiraler ur Svenska Flottans historia blickade ned på sällskapet. Nu fick Matsalen uppleva en mängd Hermeliner av skilda åldrar, som åt god mat, och pratade så att ljudnivån nog var i klass med storhetstidens danser.

Tack för en härlig dag,

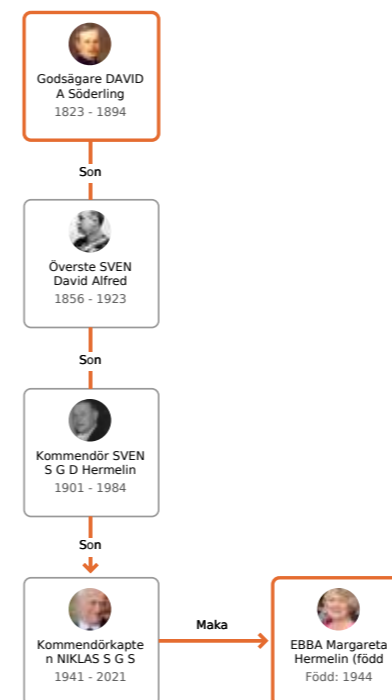
//Ebba

Ebba med syssling Mariana Klingspor på bardisken på Mässen på Långa Raden 1959, omgivna av Taube-kusiner

Ebba på dottern Hannas bröllop med Claes Jessing 1997, även detta på Långa Raden

Bland hästar och golfbanor

Carl berättar om sin familjs liv i Portugal

För fem år sedan återvände vår familj (Cristina och Carl med barnen Maximilian, Emilia och Victoria) till Portugal efter fem år i Nederländerna och fem år i Sydafrika. Vår flytt var fylld med drömmar och en viss oro över att börja ett nytt liv på landet i vårt "hemland". I dag delar vi med oss av våra äventyr, det hem vi har skapat här, och hur vi fortfarande håller våra svenska rötter nära våra hjärtan.

Hemma i Portugal

Portugal har välkomnat oss med öppna armar och soliga dagar, en stark kontrast till Nederländernas kyliga väder. Jag och Cristina träffades på University of Miami i USA för 25 år sedan och där började resan som tog oss till London, Nederländerna, Sydafrika och nu Portugal. Maximilian och Emilia föddes i Sydafrika och Victoria i Portugal. Jag skrev hemland tidigare eftersom Cristina är portugisiska och nu är familjen tillbaka i Portugal där Cristina är VD för en familjeägd kemisk produktionsanläggning, MikroQuimica Lda. Jag

sköter familjens skog i Östergötland nära Wallsnäs, och har arbetat på IKEA under det senaste decenniet.

Ridtävlingar och golfbanor

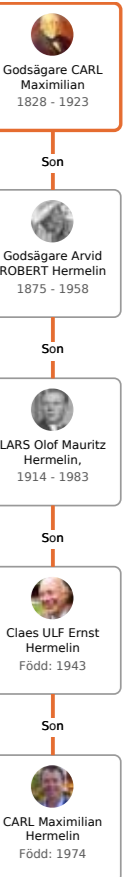
Våra dagar spenderas ofta utomhus, där vi omfamnar den naturliga skönheten som Portugal erbjuder. Emilia har tagit sig an hästhoppning och tävlar nationellt och internationellt. När jag skriver detta har hon just återvänt från tävlingar i Belgien och Frankrike, där vi hade möjlighet att träffa Beata Hermelin (se Nätverket #50 december 2023). Nu förbereder vi oss för tävlingar i Nederländerna med Emilias häst, Another Tiji Z. Ulf och Gertrud är trogna supportrar. Under tiden har Maximilian och Victoria funnit glädje i golf på Praya del Rey och West Cliffs samt spelar även tennis. Jag själv spelar golf och ser fram emot att vinna Hermelinska släktmästerskapen i golf igen! Somrarna tillbringas vi på Carlsberg, nära Wallsnäs, med fiske, kräftfiske, jakt och svamplockning.

Att uppfostra våra ungdomar utomlands

Att utbilda våra tre barn i Portugal har varit ett äventyr i sig. I Nederländerna gick de på ASH, en privat amerikansk skola, och nu går de på en portugisisk katolsk skola. Den har inte bara utvecklat deras akademiska förmågor utan också deras sociala färdigheter, och lärt dem om mångfald och globalt medborgarskap från ung ålder. Vi ser till att blanda svenska traditioner med portugisiska seder hemma. Dock kunde vi bli bättre på att introducera sill, Kalles Kaviar och att lära dem svenska.

En tvåkulturell familj

När vi skriver detta ser vi fram emot framtida äventyr och nya erfarenheter som en tvåkulturell familj. Vår tid i Portugal har berikat oss på så många sätt, och vi är spända på att se vad framtiden har att erbjuda. Vi hoppas att denna hälsning ger er en levande bild av vårt liv här och påminner er om att vi, trots avståndet, alltid bär våra svenska rötter med oss. Vi ser med glädje fram emot sommaren på Carlsberg.

Jag måste gå rätt in i elden

Ulf har läst en nyutkommen bok av Kerstin Norborg

En av de mer namnkunniga och bemärkta personerna i vår släkt är utan tvekan Honorine Hermelin. I och med 100-årsfirandet av den kvinnliga rösträtten och att de första kvinnorna kom in i riksdagen har Honorine uppmärksammas lite extra mycket i olika sammanhang.

I samband med att kvinnor fick rösträtt grundade Honorine och Elisabeth Tamm på Fogelstad gård i Sörmland tillsammans med tre andra frisinnade kvinnor (Ada Nilsson, Kerstin Hesselgren och Elin Wägner) den så kallade Fogelstadgruppen. En bärande tanke för gruppen var att kvinnor behövde utbildas i medborgarskap eftersom de stått utanför den offentliga samhällssfären så länge. Ett konkret uttryck för detta blev bildandet av den Kvinnliga medborgarskolan vid Fogelstad som var verksam mellan 1925 och 1954 med Honorine som rektor under hela denna tid.

Under jubileumsåret uppmärksammas bland annat Riddarhuset Honorine och Elisabeth Tamm med ett föredrag av författaren och journalisten Ulrika Knutson. Ulrika Knutson skrev för övrigt boken *Kvinnor på gränsen till genombrott* där hon biografiskt beskriver de olika kvinnorna i Fogelstadgruppen och deras insatser.

Ny bok om Honorine

Nu har en ny bok kommit ut och där står Honorine i centrum. *Jag måste gå rätt in i elden* är en roman av Kerstin Norborg. Den tar sin utgångspunkt i början av 1970-talet och Honorine har ganska så nyligen flyttat in på Blomsterfondens äldreboende. Hon är den sista i livet av de som var verksamma i Fogelstadgruppen. Från att ha varit en kvinna med anseende och status är

hon på en plats där ingen riktigt verkar veta vem hon är eller vad hon har gjort. Kampen som hon och hennes vänner förde 50 år tidigare har flyttat någon annanstans. Tiden har kommit ifatt och hon försöker i sitt åldrande hålla fast vid sin värdighet så långt det är möjligt.

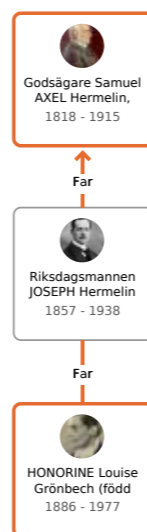
Bokens bärande berättelser är hennes liv beskrivet genom hennes egna minnen. Så som minnen är följer berättelsen inte kronologin, den är fragmentarisk och stannar upp vid särskilda händelser. Minnen av den nära familjen och uppväxten finns där utan att definiera henne allt för mycket, (något som såklart är lätt hänt med en bakgrund som hennes). Skolgången i Stockholm och den formativa och nära vänskapen med Harriet Löwenhielm, hennes långa förhållande och korta äktenskap med

Vilhelm Grönbech framträder starkt i minnet. Så även relationen till Ada Nilsson, som verkar var den i gruppen hon stod närmast.

Bokens titel är ett citat

”Jag måste gå rätt in i elden” är ett citat från ett brev hon skrev till den finlandssvenska författaren och mycket nära vännen Hagar Olsson, ett uttryck som tar fasta på en viss otålighet, lidelse och att ständigt vara i rörelse. I ett brev skriver hon ”Man måste röra sig för att kunna tänka.” Detta samtidigt som hon förstår ordningssamhetens dygder, ”ordning är inte en vilja utan en tro.” Det finns ett sökande efter frihet och passion. En frihet från konventioner och tidigare givna normer. På något sätt är hennes berättelse inte bara en kamp för jämställdhet utan även ett eget sökande efter friheten.

Förvisso är det en roman men författaren har gjort en ordentlig djupdykning i Honorines liv, främst genom de brev som hon skrev och tog emot. Något som bidrar till att man kommer henne nära men samtidigt gör det svårt att känna in vad som är sant och vad som är författarens berättelse. Berättelsen är mycket suggestiv vilket är lockande men samtidigt utmanande. Den har ingen tydlig början eller slut men är i sitt beskedliga format helt klart läsvärd, välskriven och ger en nära bild av Honorine.

En unik boks resa i tid och rum

Hur Erics bok *Mystikens Rosengård* har färdats långt för att till slut få vila i släktarkivet

Som ni säkert vet översatte vår släkting Eric persiska dikter till svenska. Dessa trycktes i begränsade upplagor och gavs ut i en enkel pocketversion. Mindre känt är att ett handskrivet manuskript under lång tid har funnits att beskåda på Herrborrum strax utanför Söderköping. Här är berättelsens om bokens förunderliga resa.

Eric översättaren

Till Carl Magnus

Carl Magnus Stenbock var omkring 1920 inte bara bibliotekarie vid Linköpings stiftsbibliotek utan också filosofie doktor. Enligt vad som berättats visade Carl Magnus stor förståelse för sufismens tankar som framkom genom Erics översättningar. Carl Magnus bidrog till att sprida information om böckerna och skrev en mycket positiv recension av en bok. Som tack gav Eric 1921 det handskrivna manuskriptet till Carl Magnus med en personlig dedikation.

Carl Magnus Stenbock

Från Carl Magnus till Magnus

Carl Magnus var gift med Louise (född Mörner) och de fick sonen Magnus som inte bara ärvde herresätet Herrborrum utan också Erics värdefulla manuskript. Genom århundranden har Herrborrum ägts av kända släkter som Banér, Posse och Gyllenstierna och dessa har bland annat samlat på sig ett anseende och värdefullt bibliotek. Men den bok som Magnus främst och stolt höll fram var rariteten Erics handskrivna manuskript. Detta hänger naturligtvis samman med pappans engagemang för boken men kan möjligen också bero att Magnus var påverkad av sufismens tankar. De som kände Magnus får gärna fundera vidare i den frågan.

Flera Söderköpingsboende släktingar försökte genom åren övertala Magnus att på något sätt överlåta boken till släktföreningen men detta uppstod det aldrig något samtal om. Helt uteslutet.

Magnus Stenbock

Från Magnus till Jarl

Vid Magnus bortgång testamenterades hela hans kvarlåtenskap till ättens huvudman Jarl Stenbock. Där någonstans försvann den personliga kopplingen till boken som omkring 2016 lades ut på auktion.

Från Jarl till Aino

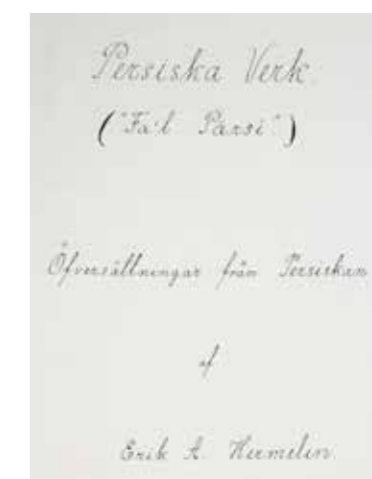
Men manuskriptets resa är inte slut där. Aino Jonah (född Hermelin) hämtade under sin gymnasietid och på uppmaning av sin far ut några av Erics böcker från Linköpings bibliotek. Helt utan kostnad. Det kunde man nämligen få göra enligt Erics testamente. Där väcktes kanske ett intresse för Erics gärning. 65 år senare köpte Aino nämligen Erics handskrivna manuskript på nämnda auktion och donerade några år senare boken till släktföreningen. Tack vare Ainos insats lever Erics litterära arv vidare, och det enda kända handskrivna manuskriptet av hans egen hand är nu säkrat för framtida generationer att uppskatta och studera.

Aino Jonah

...och nu på släktarkivet

Ett stort tack Aino. Vi ser till att boken nu får vila ett tag på sin resa och omhändertas på allra bästa sätt i vårt släktarkiv.

Notiser

Här skriver vi om stort och smått som har koppling till släkten. Tipsa oss på jenny@hermelin.com!

Kort från styrelsens senaste möte

Styrelsen träffades senast i mars för styrelsemöte nummer fyra sedan släktemötet på Villa Aske i juni 2022. Vi är så glada över möjligheten att få ha vårt möte i Maximilians och Jennys företags fina lokaler på Kungsgatan.

På mötet följde vi Johans förslag till dagordning. Styrelsen börjar alltid mötet med att gå igenom föregående protokoll och de mellankommande beslut som kan ha fattats sedan föregående mötet i höstas. En del av styrelsearbetet sker nämligen genom att styrelsen via mejl stämmer av frågor och vid behov tar beslut för att driva arbetet framåt mellan mötena. Styrelsen går också igenom inkommen korrespondens.

På mötet presenterade Johan även arbetet med tjänsten Mailchimp, som ska underlätta informations-spridningen inom släkten. Ni ska nu alla ha nåtts av mejlutskick från honom, om inte är det bara att ni hör av er till Johan!

Styrelsen avhandlade därefter nyfödda tillskott till släkten, gifta och också avlidna, så att vi håller oss uppdaterade på vår släkt. Vi gick igenom nyheterna och uppdateringar på vår hemsida. Därefter följde föreningens ekonomi och fondernas utveckling. Vidare diskuterades innehållet i kommande nummer av Nätverket samt beslutade om stipendium till totalt nio sökanden som vardera erhåller 8 000 kr. Vi hade också det roliga arbetet med att planera för det stundande mellanmötet i april.

//Hanna Jessing

Upptäckt i Vadstena

Ulf och Gertrud gjorde en speciell upptäckt under en av sina vanliga promenader genom stadens gränder.

Paret, som äger en osignerad tavla av Olof Hermelin visste inte vad som väntade dem när de besökte den lokala antikhandlaren Rickard Thunér. Till deras förvåning fanns en kopia av deras egen tavla, en gatubild från Paris, till salu i butiken.

Deras tavla, ursprungligen ägd av Olofs dotter Elin och hennes man Olof Alfred Berg, har sin egen historia. Efter att ha varit en del av Berg-familjens samlingar på Staby Säteri i Uppland, lades den ut på Bukowskis auktionshus runt år 2005 av deras barnbarn Jan Berg och köptes därifrån av Ulf och Gertrud.

Det överraskande fyndet av en nästan identisk tavla ledde till ett möte med museichefen Olof Hermelin som förklarade att det var vanligt på den tiden att först skapa en "skiss" innan det slutliga verket utfördes.

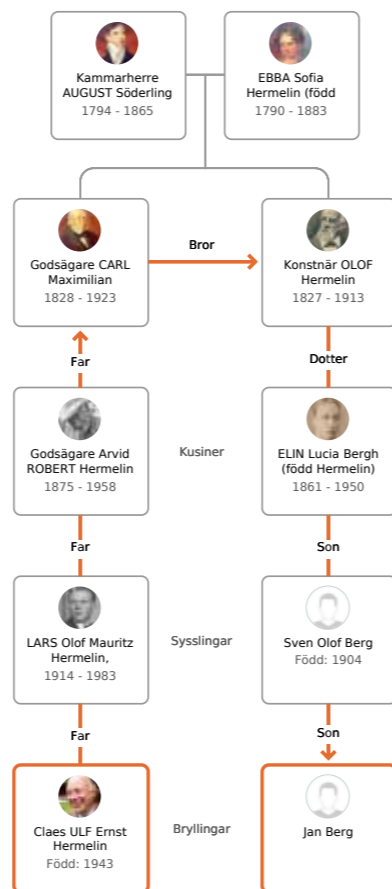
"Undrar vad originalet har för historia" undrade Ulf och Gertrud, "men det får räcka med den tavla vi redan har" konstaterade de innan de fortsatte sin promenad genom Vadstenas gränder.

Skissen hos antikhandlaren i Vadstena

Originalen som tillhör Ulf och Gertrud

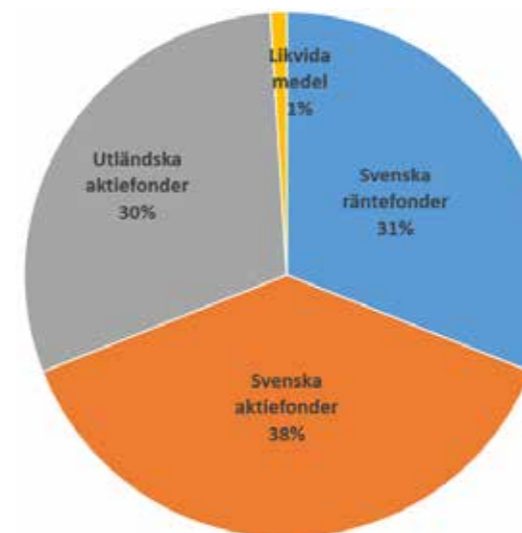
Föreningens ekonomi

Olof Hermelin redogör för fondernas utveckling och utdelade stipendier

Siffror i tusental kronor	Mar 2024	2023	2022	2021	2020
Släktföreningen	10 345	9 844	9 067	10 858	9 292
Victor Hermelins minne	14 892	14 227	13 063	15 185	13 047
Ebba Sophia Ribbings minnesfond	4 061	3 872	3 516	4 012	3 424
Lena Robertsdotters fond	6 124	5 836	5 288	6 037	5 122
Totalt	35 422	33 779	30 934	36 092	30 855
Värdeförändring för perioden	4,9%	9,2%	-14,3%	16,9%	6,4%

Portföljens fördelning

Förmögenhetens fördelning bland värdepapper per den 31 mars 2024 framgår av diagrammet intill.

Fondernas utveckling

Svängningarna på finansmarknaden var stora under 2023. Efter en positiv inledning kom marknaden under större delen av året att präglas av dystra inflationssiffror och stigande räntor. Men under sista kvartalet toppade dessa och en återhämtning inleddes med optimism och stigande börser. Året summerade till en sammanlagd ökning av fonderna med 9,2%. Under det första kvartalet 2024 har denna positiva trend fortsatt och ökningen av fonderna har uppgått till 4,9%. Öhmans har under senare tid viktat upp totala andelen aktiefonder jämfört med räntefonder och relationen aktier respektive räntor med mera var ungefär 70/30 vid kvartals-slutet.

Stipendier

Är du 18-28 år och bedriver akademiska studier? Fyll i formuläret på hemsidan och sök stipendium! Sista ansökningsdag för vårterminen är 28 februari och för höstterminen 30 september. Denna termin sökte och fick nio släktingar 8 000 kronor vardera:

Anna Dollé, dotter till Michelle och Patrick Dollé, Universiteit Utrecht (Österby, Maximilian, BeO)

David, son till Christian och Fredrika, Lunds Universitet (Thorsvi, Adolf, Thor)

Filippa, dotter till Ebba och Angus Henderson, University of Arkansas (Thorsvi, Robert, Sten, Dag)

Jacob, son till Fredrike och Kristof Tamas, Uppsala Universitet (Åsby, Sven, David, Johan)

Kevin, son till Stefan och Madelen, KTH (Thorsvi, Thorsten, Sven, Lenart, Ulf)

Louisa, dotter till Fredrike och Kristof Tamas, Uppsala Universitet (Åsby, Sven, David, Johan)

Maximilian, son till Ebba och Angus Henderson, Hendrix College (Thorsvi, Robert, Sten, Dag)

Märta, dotter till Hanna och Claes Jessing, Linköpings Universitet (Åsby, Sven, Nenne, Niklas)

Simon, son till Otto och Pia, Lunds Universitet (Thorsvi, Robert, Jan)

Om Hermelinska Nätverket

Hermelinska Nätverket ges ut av Hermelinska släktföreningen. Tidningen kommer ut två gånger per år och skickas till alla aktiva medlemmar i Sverige och utomlands.

Redaktör

Jenny Hermelin (se kontaktinfo nedan)

Tryck

Alatryck, Vadstena

Omslagsbild

Bildcollage från mellanmötet, fotograferat av Fotograf Sussi och sammanställt av Cornelia

Släktföreningens styrelse

Johan Hermelin, ordförande

johan@hermelin.com,

070-699 14 10

Hanna Jessing, ledamot

hanna@jessing.nu,

070-968 15 55

Fredrik I:son Hermelin, ledamot

fredrik@hermelin.st,

0706-29 32 61

Olof Hermelin, ledamot

olof.hermelin@outlook.com,

070-789 81 77

Jenny Hermelin, ledamot och

redaktör för Nätverket

jenny@hermelin.com,

070-380 15 55

Cornelia Hermelin, ledamot

cornelia.hermelin@gmail.com,

076-184 19 80

Ulf Hermelin, ledamot

ulfhermelin@hotmail.com

070-926 71 79

Kontakt- och kontouppgifter

Adress: Nytorpsvägen 30,

191 35 Sollentuna

IBAN:SE195000000058111001746

Bankgiro: 5273-3789

Organisationsnummer:

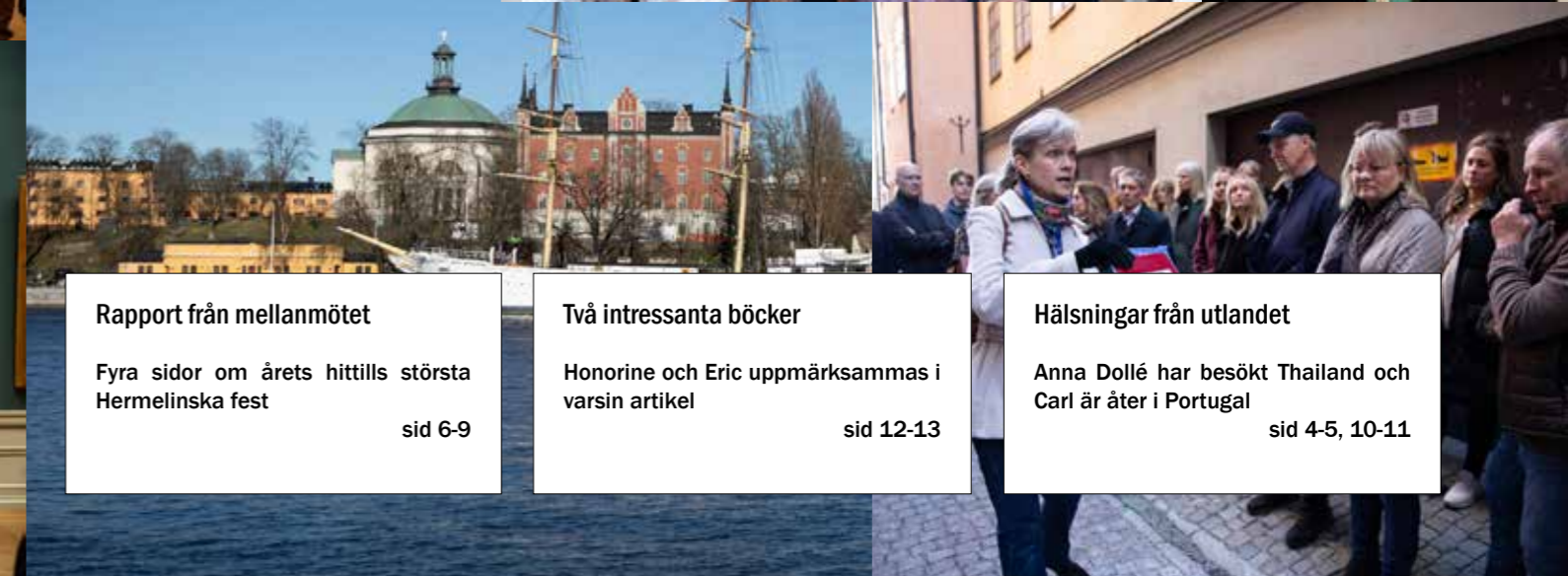
802001-4265

#51 | Jun 2024

Hermelinska nätverket

Rapport från mellanmötet

Fyra sidor om årets hittills största Hermelinska fest

sid 6-9

Två intressanta böcker

Honorine och Eric uppmärksammas i varsin artikel

sid 12-13

Hälsningar från utlandet

Anna Dollé har besökt Thailand och Carl är åter i Portugal

sid 4-5, 10-11

mail@hermelinska.se 3041 0319